

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Arrogantia quandoque venialis, quandoque mortalis est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

permittunt secundum indulgentiam, votum nullum est. Et si ex natura operis actus esset contra charitatem, nunquam possit quis licet à clericatu & beneficio recedere, sicut nunquam licet mentiri. Imò plus sequitur quod non posset hoc absque offensa Dei mortali fieri, ut de se patet.

Arrogantia quandoque veniali:, quandoque mortal is est.

Arrogantia, qua sibi quis quod supra se est, tribuit (siue illud pertineat ad scientiam, siue ad potentiam, siue ad bonam voluntatem, siue ad autoritatem) peccatum est, quia contra rectam rationem est. Sed mortale non est, nisi vel id quod sibi usurpat, sit contra diuinam reuerentiam: ut, rex Tyri, Deus ego sum. Aut contra proximum, ut tyrannus, vel finis ultimus in huiusmodi illatione ponatur: quod ex eo apparet, quod paratus est ob illam non curare de diuinis aut Ecclesiæ præceptis. Vel in despectione constat aliorum: sicut Phariseus. Non sum sicut cæteri hominum: velut etiam hic Publicanus. Licet hoc ad secundum modum possit reduci: quia ex affectu arrogantis, quamvis non ex parte rei, usurpatur superioritas despectiva proximi. Est ergo arrogantia mortal is, vel ex parte arrogati rei contra Deum, aut proximum vel ex parte finis in huiusmodi elatione constituti, vel ex parte affectus intorquentis arrogantiam contra alios. Est autem frequenter venialis arrogantia, dum absque præiudicio proximi aestimat quis se plus scientia, aut bonitatis, aut autoritatis habere, quam habeat &c. Nec inter leuiia peccata computandum est, quum quis se aestimat meliorem quam sit quoniam & species est superbie (de qua scriptum est, Et mundabor à delicto maximo) & obicem ponit studio ad gradiendum iuxta mensuram suam in via Dei: sicut

sicut quum quis astimatis se. doctū, non curat distere.

Assassinus nomen quid significet.

Assassinus nomen est æquiuocum, est enim nomen proprium quorundam infidelium, qui facile inducebantur ad occidendos Christianos. Et contra non ipsos, ut pote infideles, sed contra mandantes per ipsos aliquem Christianum occidi, Innocent. iii. in Concil. Lugd. excommunicationem promulgavit: ut habes in vi. de homicidio. Pro humani. Est etiā nomen vitii, pro quāto apud quosdam iuristas, seu vulgariter dicuntur assassinī, qui pro pecunia occidūt hominem, ad alicuius instantiam. Et hi nō comprehenduntur sub censura dicta, quamvis digni sint morte & temporali & æterna: quia conditor canonis de primis tantum loquitur, ut facile deduciri potest, & ex eo quod sine additione aliqua illos nominat (ut pote tūc temporis notos) & meminit eorum domini, & ex eo quod meminit opprobrii Christianæ dignitatis, & nullius pretii seu mercedis.

Observatio astrorū an et quādo sit vitiosa.

Astrorum obseruatio ad nativitates hominum & occurrentia humana, tripliciter peccato subiici potest. Primo, si ea quae fidei Christianæ mysteria sunt, tanquam subsint cœlestibus causis habeantur. Secundo, si futura contingentia querantur, seu habeantur ut certa ex cœlestibus causis. Tertio, si electiones suas quis subiiciat cœlestibus causis, ut legi illarum, ita quod vitam suam, actionesq; suas reguler secundū coelos. Et quodlibet horū trifī est ex suo genere peccatum mortale: quia primum est contra spiritualitatem Christianæ religioni, quae super cœlos est, immutare potens etiā ipsos cœlorū cursus, iuxta id quod scriptum est, Confessio eius super cœlum & terra, & experientia testata est. Secundum vero est contra veritatem